

In de reeks Grote Klassieken zijn ook verschenen
ARENDE • *De menselijke conditie*
BENJAMIN • *Het kunstwerk in het tijdperk
zijn technische reproduceerbaarheid*
ERASMUS • *Lof der Zotheid*
FOUCAULT • *Geboorte van de kliniek*
FOUCAULT • *De woorden en de dingen*
GOETHE • *Italiaanse reis*
HORKHEIMER & ADORNO • *Dialectiek van
de Verlichting*
KANT • *Fundering voor de metafysica van de zeden*
KIERKEGAARD • *Of/Of*
NIETZSCHE • *Aldus sprak Zarathoestra*
PASCAL • *Gedachten*
SCHELER • *Het ressentiment in de moraal*
SENECA • *Dialogen*
WITTGENSTEIN • *Filosofische onderzoekingen*

Het beginsel van grond is een kritische beschouwing over een van de grondbeginselen van de logica - en daarmee van de moderne tijd. Het werk verscheen voor het eerst in boekvorm in 1957. Het is een van de meest fundamentele en meeslepende teksten uit Heideggers late periode. Het beginsel van grond, of zoals het meestal in de filosofie wordt genoemd, van toereikende grond, houdt in dat niets zonder reden bestaat. Alle dingen hebben een beredeneerbare grond. Heidegger laat als het ware de bodem onder dit beginsel schuiven; hij haalt de vaste grond onder de grond weg, en daarmee onder onze hele cultuur, die volgens hem in de greep is van het streven naar vaste grond. Want waarom zou alles een grond moeten hebben? Heidegger voert de lezer mee op een verkenningstocht door de geschiedenis van dit beginsel, dat vanaf de Oudheid de filosofen bezighield, en in de achttiende eeuw door Leibniz voor het eerst uitdrukkelijk als grondbeginsel voor alle denken is opgesteld. Volgens Heidegger is het echter pas in onze tijd dat het beginsel van grond een ongekende en onheilspellende macht ontplooit.